

ArcCadastre i planprocessen

-underlättar det hanteringen av detaljplaner
i Lunds kommun?

Hans-Olov Ohlsson

Avdelningen för Fastighetsvetenskap
Lunds Tekniska Högskola
Lunds Universitet

Department of Real Estate Science
Lund Institute of Technology
Lund University, Sweden

ISRN LUTVDG/TVLM 02/5070 SE

Sammanfattning

Alla Sveriges kommuner är skyldiga att upprätta detaljplaner över tätbebyggda områden. Detaljplaneprocessen är komplicerad: dels sker den i flera olika steg, dels är den starkt reglerad i lagtexten. Varje detaljplan innehåller väldigt mycket information, som sedan kan användas för att analysera marksituationen i kommunen. För att kunna använda informationen krävs att den skapas, lagras och tas om hand på ett strukturerat och genomtänkt sätt. Annars finns det risk att informationen förvanskas eller att viss information försvinner. I och med teknikutvecklingens framsteg har möjligheterna att upprätta och arkivera detaljplaner avsevärt förbättrats. Lantmäteriets nya dataprogram *ArcCadastre* har testats för att analysera dess möjligheter att hantera hela processen för detaljplaner. Dock är *ArcCadastre* under utveckling, och endast en testversion har varit tillgänglig, inom ramen för detta examensarbete.

Detta examensarbete undersöker hur detaljplaneprocessen sker i Lunds kommun, samt en liten jämförelse med Malmö och Kristianstads kommuner. Vidare ges ett förslag på hur den tekniska hanteringen av detaljplaner kan förbättras i Lunds kommun. Själva undersökningen är främst inriktad på den tekniska aspekten av problemet, medan den juridiska aspekten behandlas endast kortfattat.

Idag skapas detaljplanerna på Lunds kommun i ett CAD-program på stadsarkitektavdelningen och skickas sedan analogt och digitalt till lantmäterivdelningen. Där finns det centrala analoga arkivet för detaljplanekartorna. Detaljplanekartan läses också in som flyttfil i AutoKa, där viss information används i kartdatabaser. Eftersom ett CAD-program är avsett för konstruktionsdetaljer och AutoKa är avsett för karthantering ändras viss information i konverteringen mellan dessa. Parallellt med denna lagring av detaljplaner sker även en analog arkivering av Skånes kommuners detaljplaner på länsstyrelsen i Skåne. Alla tre instanserna upprättar egna sammanställningskartor när en ny detaljplan har vunnit laga kraft.

Författarens förslag är att kommunen, och i förekommande fall även utomstående byggherrar, upprättar detaljplaner i ett digitalt standardformat. En annan skillnad i processen blir att upprättandet av grundkartan och planupprättandet sker i *ArcCadastre*. Efter att detaljplanen vunnit laga kraft gör stadsarkitektavdelningen en säkerhetskopiering som tidigare, men man sparar inte någon analog kopia. Däremot kvarstår det analoga arkivet på lantmäterivdelningen, beroende på att det juridiskt bindande dokumentet är det analoga. Den stora förändringen är att även en databas för detaljplaner skapas på lantmäterimyndigheten. När stadsarkitektavdelningen har en ny detaljplan som vunnit laga kraft uppdateras den direkt i databasen. Databasen blir tillgänglig även för länsstyrelsen som kan hämta informationen direkt från den. När den nya detaljplanen inkommer till lantmäterimyndigheten uppdaterar man kartdatabaserna inklusive översiktskartorna och översiktsbladet för kommunen. Dessa översiktskartor lagras i en databas, så att både stadsarkitektavdelningen och länsstyrelsen får tillgång till dem. De tillhörande handlingarna till planerna ska lagras digitalt och kopplas ihop till själva plankartorna. Plangränserna uppdateras till sist av lantmäterimyndigheten i den centrala geodatabanken i Gävle. Alla dessa steg läggs in i ett specificerat arbetsflöde i *ArcCadastre*, vilket garanterar att alla steg kommer att utföras i rätt ordning och att inga steg hoppas över. Man kan även lägga exakt de dokument, som hör till de olika planerna i *ArcCadastre*. På så vis kan man koppla alla dokument till varje enskild detaljplan och få upp dem på skärmen vid behov.

Denna modell kan dock tyvärr ej appliceras inom en snar framtid, utan ska ses på lång sikt. Att införa nya rutiner är arbetskrävande och ställer höga krav på samordning mellan de olika aktörerna. Dessutom krävs utbildningsinsatser. Ett annat problem är att alla data ej är tillräckligt bra strukturerade, vilket måste göras om modellen ska fungera bra.